

Rundskriv

Fylkeskommunene
Miljødirektoratet
Riksantikvaren
Sametinget
Statsforvalterne

Nr.
T-2/16 - revisjon mai 2025

Vår ref
23/2452

Dato
26. mai 2025

Miljøforvaltningens innsigelsespraksis

1. Innledning

For å bidra til en enhetlig forvaltningspraksis og gi forutsigbarhet for kommunal arealplanlegging, klargjør dette rundskrivet hva som er spørsmål av nasjonal eller vesentlig regional betydning eller som av andre grunner er av vesentlig betydning på klima- og miljøområdet. Rundskrivet skal legges til grunn for miljøforvaltningens innsigelsespraksis, og vil samtidig bidra til økt forutsigbarhet om hvilke klima- og miljøinteresser staten mener skal ivaretas i den kommunale arealplanleggingen. For øvrig vises det til rundskriv H-2/14 som gir de overordnede retningslinjene for bruk av innsigelse i plansaker etter plan- og bygningsloven.

Departementet vil understreke at innsigelsesmyndighetene på miljøområdet skal delta aktivt tidlig i planprosessene med kunnskap og veiledning om klima- og miljøinteresser. Dette legger til rette for at planmyndigheten best mulig kan ivareta nasjonale og vesentlige regionale verdier og at innsigelse unngås. Informasjon som er relevant for å kunne ta stilling til eventuell innsigelse senere i prosessen må også etterspørres så tidlig som mulig.

Innsigelse skal i utgangspunktet brukes der kommunen legger ut arealer til en bruk som er i strid med nasjonale og vesentlige regionale interesser, eller som av andre grunner er av vesentlig betydning for et innsigelsesorgans område. Av rundskrivets kapittel 3 fremgår spørsmål av nasjonal eller vesentlig regional betydning eller som av andre grunner er av

vesentlig betydning på klima- og miljøområdet, som skal vurderes i arbeidet med nye arealplaner.

Kravet til kunnskapsgrunnlaget varierer med plantype og type utbygging, og øker i takt med planens detaljeringsgrad. Manglende kartlegging eller synliggjøring av verdier og interesser vil vanligvis ikke gi grunnlag for innsigelser i seg selv, dersom den ikke gir mangelfullt beslutningsgrunnlag for ny arealbruk. For noen sektorer gjelder særlige krav til dokumentasjon i planene ut over dette, blant annet knyttet til spørsmålet om avsetting av hensynssoner, sikringstiltak med videre. For planer med krav om konsekvensutredning fremgår utredningskravene av forskrift om konsekvensutredninger og egne veiledere, og skal fastsettes i planprogram. Dersom dette ikke er fulgt opp i plan, gir det grunnlag for å vurdere innsigelser.

2. Prinsipper og kriterier for om det bør fremmes innsigelse

Dersom et planforslag berører nasjonale eller vesentlige regionale klima- og miljøinteresser kan innsigelse vurderes, jamfør plan- og bygningsloven § 5-4. Det vil imidlertid bero på en konkret vurdering i den enkelte sak om en innsigelse skal fremmes. Innsigelsesmyndigheten skal legge følgende punkter til grunn i vurderingen:

a) Vurdering av hvorvidt berørte miljøhensyn er av nasjonal eller vesentlig regional interesse eller av andre grunner av vesentlig betydning

Vurderingen skal være kunnskapsbasert og begrunnet ut fra vedtatte nasjonale eller regionale mål, rammer og retningslinjer uttrykt i statlige styringsdokumenter slik som lover, stortingsmeldinger eller -proposisjoner, forskrift, rundskriv, statlige planretningslinjer, regionale planbestemmelser, regionale planer eller andre overordnede planer. En tematisk gjennomgang av nasjonale og vesentlige regionale interesser på klima- og miljøområdet fremgår av kapittel 3.

b) Planforslagets konsekvens for klima- og miljøinteressene

I hvert enkelt tilfelle må det gjøres en vurdering av de konkrete negative virkningene som planforslaget kan ha for de aktuelle klima- og miljøinteressene. Det er ikke tilstrekkelig at nasjonale eller vesentlige regionale klima- og miljøinteresser er *berørt*. Konsekvensene må være av en slik karakter at innsigelse er nødvendig for å ivareta disse interessene, enten ved at det enkelte tiltaket alene vil kunne gi slike virkninger, eller dersom tiltaket sammen med andre påvirkningsfaktorer medfører en samlet belastning som tilsier at innsigelse er nødvendig. Videre kan en tilsynelatende mindre sak reise viktige prinsipielle spørsmål, hvor valg av løsning kan ha presedensvirkning. Dette kan gi grunnlag for å fremme innsigelse.

Dersom det fremmes et planforslag uten at det foreligger tilstrekkelig kunnskap om hvilke virkninger det kan ha for klima- og miljøinteressene, skal innsigelsesmyndigheten tidligst mulig i planprosessen be planmyndigheten om å frembringe tilstrekkelig kunnskap. Statsforvalteren, fylkeskommunen og Sametinget

skal bistå planmyndigheten med eksisterende miljøkunnskap. Dersom det i det aktuelle planforslaget ikke kan frembringes tilstrekkelig kunnskap, bør innsigelsesmyndigheten be om mulige endringer i planforslaget slik at negative konsekvenser for klima- og miljøinteresser kan unngås, og vurdere innsigelse dersom slike endringer ikke blir gjort av planmyndigheten. Manglende kunnskap er likevel ikke automatisk et selvstendig grunnlag for å fremme innsigelse, med mindre det foreligger konkrete kunnskapskrav i lov, forskrift eller retningslinjer. Det må også foreligge en reell sannsynlighet for negative konsekvenser for nasjonale eller vesentlige regionale miljøverdier. I vurderingen av konsekvensene av planforslaget, må også den samlede belastningen på miljøinteressene tas med.

c) Tiltakets samfunnsmessige nytte

Det er viktig at innsigelsesmyndigheten gjør en avveining mot andre samfunnsinteresser som planforslaget fremmer før det fattes en konklusjon om å fremme eller ikke fremme en innsigelse. Siden innsigelse bare skal vurderes der det er nødvendig for å ivareta nasjonale og vesentlige regionale klima- og miljøinteresser, skal det være en høyere terskel for å fremme innsigelse mot en plan som legger grunnlag for tiltak som vurderes å være av vesentlig samfunnsnytte, enn for tiltak som vurderes som mindre samfunnsnyttig. Der innsigelse likevel fremmes mot et tiltak som vurderes å ha vesentlig samfunnsnytte, må innsigelsesmyndighetens interesseavveining synliggjøres i beslutningen.

En forsvarlig avveining mellom klima- og miljøinteresser og annen samfunnsnytte forutsetter at kommunene sikrer at de ulike hensynene er godt beskrevet, konkretisert og dokumentert i planforslagene. Å etterspørre informasjon om dette tidlig i planprosessen er derfor viktig. Dersom planforslaget ikke har redegjort for disse forholdene på en tilfredsstillende måte, kan det være aktuelt å fremme innsigelse også mot tiltak hvor stor samfunnsmessig nytte er anført.

d) Muligheter for alternative løsninger og avbøtende tiltak

Innsigelse skal også vurderes med bakgrunn i om det finnes muligheter for å justere eller endre tiltaket, eller om det finnes alternative løsninger/lokalisering eller mulighet for avbøtende tiltak som ut fra en samlet vurdering gir bedre samfunnsmessige resultater. I dette ligger også om potensialet for høy arealutnyttelse, fortetting og transformasjon er utnyttet før nye utbyggingsområder tas i bruk. Samtidig må hensynet til eksisterende klima- og miljøinteresser søkes ivaretatt.

Innsigelsesmyndigheten skal derfor om nødvendig gjennom medvirkningsprosessen etterspørre utredning av relevante alternativer eller påpeke avbøtende tiltak som antas å være gjennomførbare. For planer som omfattes av forskrift om konsekvensutredninger, inngår dette som en del av konsekvensutredningen. I hvilken grad de alternative løsningene er gjennomførbare og kostnadene knyttet til disse, skal også tas med i vurderingen.

Dersom det ikke finnes reelle alternativer eller avbøtende tiltak, vil dette svekke grunnlaget for innsigelse, forutsatt at de samlede fordelene med tiltaket vurderes å veie opp for de miljømessige ulemper.

e) Samlet vurdering av fordeler og ulemper

På bakgrunn av en samlet vurdering etter pkt. a) – d) over, tar innsigelsesmyndigheten en beslutning om det skal fremmes en innsigelse eller ikke.

3. Tematisk oversikt over nasjonale og vesentlige regionale interesser på klima- og miljøområdet

Under fremgår en tematisk gjennomgang av nasjonale og vesentlige regionale interesser på klima- og miljøområdet som skal legges til grunn ved vurdering av planforslag. Rundskrivet er ikke en uttømmende gjennomgang av alle forhold som kan gi grunnlag for innsigelse. Der annet mål ikke er beskrevet, er det gjort en vurdering mot de nasjonale målene i Klima- og miljødepartementets budsjettproposisjon.

Miljødirektoratet og Riksantikvaren gir veiledning til rundskrivet, herunder forståelsen av de ulike innslagspunktene og kunnskapen som skal legges til grunn for vurderingene som må gjøres.

3.1 Støy

Avvik fra retningslinje for behandling av støy i arealplanlegging (T-1442/2021) kan gi grunnlag for innsigelse. Forhold som kan gi grunnlag for innsigelse kan være at

- støysonekart som er utarbeidet av anleggseier ikke er innarbeidet i kommuneplanen/kommunedelplaner på egnet måte
- det åpnes for bebyggelse i rød støysone uten at dette er behandlet og begrunnet på en forsvarlig måte i kommuneplanen
- støyfaglig utredning i reguleringsplaner mangler eller er svært mangelfull
- grenseverdiene for støy overskrides for planlagt arealbruk uten at avbøtende tiltak er tilstrekkelig innarbeidet i planforslaget
- planlagt arealbruk avviker fra anbefalingene i retningslinjen uten at årsakene til avviket er grunngitt og tilstrekkelig dokumentert
- planlagt arealbruk er i strid med retningslinjene og statsforvalteren ikke finner at begrunnelsen for avviket kan forsvare avvikets omfang

3.2 Lokal luftkvalitet

Avvik fra retningslinje for behandling av luftkvalitet i arealplanlegging (T-1520) og arealplanlegging som ikke er i tråd med kravene i forurensningsforskriften kapittel 7 om lokal luftkvalitet, kan gi grunnlag for innsigelse. Forhold som kan gi grunnlag for innsigelse kan være at

- vurdering av luftforurensning mangler eller er svært mangelfull i plansaker
- en kommune som har et luftforurensningsproblem ikke har kartlagt utbredelsen av forurensningen i forhold til gul og rød sone, og ikke gjort disse opplysningene lett tilgjengelig for bruk i plan- og byggesaksbehandling, jf. § 2-1 i plan- og bygningsloven
- det benyttes en uegnet metode for beregning av luftforurensning
- det ønskes å fravike retningslinjen i rød sone uten at kriteriene for avvik er tilfredsstillende
- det ikke er tatt ekstra hensyn i planleggingen i områder med samspillseffekter mellom både støy og luftforurensning
- planlagt arealbruk er i strid med retningslinjene og statsforvalteren ikke finner at begrunnelsen for avviket kan forsvare avvikets omfang

3.3 Forurensset grunn

Innsigelse skal vurderes når planforslaget

- ikke tar hensyn til kjent informasjon om grunnforurensning i databasen Grunnforurensning, eller annen informasjon som gir grunn til å tro at det er vesentlig grunnforurensningsproblematikk knyttet til området
- ikke tar hensyn til at det planlegges terrenginngrep i områder med alunskifer eller andre syredannende bergarter
- ikke tar hensyn til områder hvor det har blitt deponert avfall som kan medføre utslipp av helseskadelige gasser, setningsskader og eksplosjonsfare
- ikke viser områder med kjent forurensset grunn som hensynssone etter plan- og bygningsloven §§ 11-8 tredje ledd bokstav a og 12-6, jmfør § 4-3, eller dersom slike områder ikke på annen måte fremgår av planforslaget jmfør også § 28-1
- medfører ny arealbruk i områder med forurensset grunn uten at det er gjennomført miljøtekniske undersøkelser og en risikovurdering
- medfører transportveier for overvann i områder med forurensset grunn uten at det er gjennomført miljøtekniske undersøkelser og en risikovurdering

3.4 Overvann

Innsigelse skal vurderes hvis planforslaget

- ikke sikrer løsninger for håndtering av overvann, for eksempel infiltrasjon eller fordrøyning og/eller sammenhengende transportveier for overvann til resipient, jmfør plan- og bygningsloven § 3-1 bokstav i om helhetlig forvaltning av vannets kretsløp, og vannforskriften §§ 4 til 8

3.5 Massehåndtering

Innsigelse skal vurderes når

- planforslag som åpner for større bygge- og anleggstiltak ikke i nødvendig grad avklarer omfang og vurderer muligheten for gjenvinning av overskuddsmasser, eller sikrer areal til håndtering av massene

- planforslaget innebærer bruk eller flytting av masser som kan inneholde skadelige fremmede organismer, jf. forskrift om fremmede organismer § 24 fjerde ledd, og planforslaget ikke i nødvendig grad hindrer dette

3.6 Klimagassreduksjoner, karbonopptak og karbonlagring

Innsigelse skal vurderes ved avvik fra statlige planretningslinjer for arealbruk og mobilitet og statlige planretningslinjer for klima og energi.

I byområdene hvor det er inngått byvekstavtaler, belønningsavtaler til drift av kollektivtrafikk, eller tilskuddsordning for satsing på kollektivtransport, sykkel og gange, skal klimagassutslipp, kø, luftforurensning og støy reduseres gjennom effektiv arealbruk og ved at veksten i persontransporten tas med kollektivtransport, sykling og gange. For disse byområdene skal innsigelse vurderes hvis nullvekstmålet for personbiltransport i byområdene ikke er tilstrekkelig ivarettatt.

For å begrense klimagassutslipp skal det videre vurderes innsigelse når planforslaget medfører «middels negativ konsekvens» i henhold til konsekvenstabell for klimagassutslipp i kapittel 6 i Miljødirektoratets veileder M-1941, uavhengig av kilde til utslipp.

I påvente av regjeringens vurdering av nye regler om bruk av myr og annen våtmark, skal innsigelse vurderes dersom arealplaner åpner for nye torvuttak.

3.7 Klimatilpasning

Innsigelse skal vurderes ved avvik fra statlige planretningslinjer for klima og energi. Forhold som kan gi grunnlag for å vurdere innsigelse kan være

- at de fylkesvise klimaprofilene ikke er brukt som kunnskapsgrunnlag for planforslaget
- at høye alternativer fra nasjonale klimafremskrivinger ikke er lagt til grunn for vurdering av konsekvensene av klimaendringene i planforslaget
- at planforslaget mangler en vurdering av om klima, ventede endringer og konsekvenser av disse kan påvirke hensyn og interesser i planområdet og i områder som blir påvirket av planforslaget
- at det ikke er begrunnet hvorfor naturbaserte løsninger er valgt bort når planforslaget legger opp til andre løsninger for klimatilpasning
- at økosystemer og arealbruk som har betydning for klimatilpasning ikke er kartlagt eller ivarettatt i planforslaget

3.8 Naturmangfold

Innsigelse skal vurderes når planforslaget kan komme i konflikt med

(verneområder og foreslåtte verneområder)

- verneområder etter naturmangfoldloven kapittel V, jmfør § 77 og de verdier som vernet skal ivareta

- verneområder etter naturmangfoldloven kapittel V, jamfør § 77 og de verdier som vernet skal ivareta, også når planforslaget ligger utenfor verneområdet
- foreslåtte verneområder hvor det er meldt oppstart av verneprosess, jamfør naturmangfoldloven § 42

Innsigelse skal alltid fremmes dersom et tiltak i planforslaget kan kreve dispensasjon etter naturmangfoldloven § 48, første ledd annet eller tredje alternativ («sikkerhetshensyn eller hensynet til vesentlige samfunnsinteresser gjør det nødvendig»). Statsforvalteren kan ikke i mekling frafalle innsigelsen før det eventuelt er gitt dispensasjon fra verneforskriften etter disse alternativene, og vedtaket er endelig.

Videre skal innsigelse vurderes når planforslaget kan komme i konflikt med

(naturtyper)

- utvalgte naturtyper etter naturmangfoldloven § 52 med mindre det foreligger rettslig bindende plan etter plan- og bygningsloven som avklarerer arealbruken for en forekomst av en utvalgt naturtype, og som er vedtatt etter at naturtypen ble utvalgt, jamfør naturmangfoldloven § 53 fjerde ledd
- truede naturtyper (CR-Kritisk truet, EN-Sterkt truet og VU-Sårbar) i henhold til nasjonal rødliste for naturtyper, med unntak av arealer med svært lav kvalitet kartlagt etter Miljødirektoratets kartleggingsinstruks
- nær truede naturtyper med minst høy lokalitetskvalitet kartlagt etter Miljødirektoratets kartleggingsinstruks
- A-lokaliteter av naturtyper kartlagt etter DN-håndbok 13 som ikke fanges opp av punktene over, og som ligger utenfor dekningskartet for naturtyper etter Miljødirektoratets kartleggingsinstruks
- A-lokaliteter i ferskvann kartlagt etter DN-håndbok 13 som ikke fanges opp av punktene over (disse gir grunnlag for å vurdere innsigelse selv om de ligger innenfor dekningskartet for naturtyper etter Miljødirektoratets kartleggingsinstruks)
- A- og B-lokaliteter kartlagt etter DN-håndbok 19 som ikke fanges opp av punktene over
- naturtyper med sentral økosystemfunksjon med minst moderat lokalitetskvalitet kartlagt etter Miljødirektoratets kartleggingsinstruks
- spesielt dårlig kartlagte naturtyper med minst høy lokalitetskvalitet kartlagt etter Miljødirektoratets kartleggingsinstruks

(arter)

- truede arter (CR-Kritisk truet, EN-Sterkt truet og VU-Sårbar) og deres leveområder, jamfør gjeldende Norsk rødliste for arter
- prioriterte arter etter naturmangfoldloven § 23 med eventuelle økologiske funksjonsområder
- arter som er særskilt fredet etter forskrift
- spesielle økologiske former av arter, jamfør arter med nasjonal forvaltningsinteresse i Naturbase

- andre arter som er spesielt hensynskrevende, jamfør arter med nasjonal forvaltningsinteresse i Naturbase
- viktige økologiske funksjonsområder for fisk og andre ferskvannsorganismer (jamfør lakse- og innlandsfiskloven § 7 første ledd)
- intakte sammenhenger mellom eller i tilknytning til større naturområder som har en viktig funksjon som forflytnings- og spredningskorridor for arter
- beskyttelsesregimet som følger av Stortingets vedtak om nasjonale laksevassdrag og laksefjorder (jamfør St.prp. nr. 32 (2006–2007) kapittel 6 og lakse- og innlandsfiskloven § 7 a) og av kvalitetsnorm for ville bestander av atlantisk laks (jamfør forskrift av 20. september 2013)
- målet om en helhetlig og restriktiv arealforvaltning i villrein fjellet, som innebærer at det skal være en høy terskel for inngrep i villreinens leveområder, jamfør Innst. 374 S (2023–2024), Meld. St. 18 (2023–2024), og Kvalitetsnormen for villrein, jamfør forskrift 23. juni 2020 nr. 1298

(sammenhengende naturområder med urørt preg)

- naturområder som i kraft av sin størrelse, urørthet, beliggenhet og sammenheng er viktige for arealkrevende arter, som regional økologisk infrastruktur, for klimatilpasning og friluftsliv

(geologisk naturmangfold)

- geologiske forekomster av stor eller svært stor verdi, vurdert etter kriterier utarbeidet av Norges geologiske undersøkelse (NGU) for verdisetting av geologisk mangfold (geotoper og geologisk arv) i Miljødirektoratets veileder M-1941 (data om slike forekomster publiseres i NGUs database for geologisk arv)

Innsigelse skal også vurderes ved avvik fra statlige planretningslinjer for arealbruk og mobilitet.

3.9 Verdensarv

Innsigelse skal vurderes når planforslaget kan komme i konflikt med verdensarvområdene

- Bergkunsten i Alta
- Bryggen i Bergen
- Rjukan-Notodden industriarv
- Røros bergstad og Circumferensen
- Struves meridianbue
- Urnes stavkirke
- Vegaøyan
- Vestnorsk fjordlandskap – Geirangerfjordområdet og Nærøyfjordområdet

Verdensarv inkluderer alle kulturminner, kulturmiljøer, landskap, arts mangfold og naturområder som har verdensarvstatus og de fremragende universelle verdiene som ligger

til grunn for denne statusen, jamfør [oversikt over de norske verdensarvområdene](#) på Unescos hjemmeside.

3.10 Kulturminner og kulturmiljøer

Innsigelse skal vurderes når planforslaget kan komme i konflikt med

- kulturminner og kulturmiljøer som er fredet eller foreslått fredet etter kulturminneloven
- særskilt vurderte kulturminner og kulturmiljøer, det vil si
 - i. listeførte tekniske og industrielle anlegg
 - ii. listeførte kirker
- kulturmiljøer av nasjonal interesse (inkluderer tidligere NB!-registeret), jamfør kartlag i Askeladden
- kulturminner og kulturmiljøer som ennå ikke er vurdert å ha nasjonal eller vesentlig regional interesse, men som kan ha det ut ifra nasjonale mål og føringer, eller kulturmiljøfaglig skjønn når konflikten gjelder
 - iii. kulturminner og kulturmiljøer av vesentlig interesse knyttet til landets kultur- og arkitekturhistorie, viktige nasjonale hendelser eller historiske faser
 - iv. kulturminner og kulturmiljøer som er unike kilder til historien
 - v. bygninger og anlegg som er særlig kulturhistorisk verdifulle
 - vi. kulturminner og kulturmiljøer som er særlig verdifulle for samisk urbefolkning eller nasjonale minoriteter

I tillegg til iii.–vi. kan tema som tidsdybde, alder og bevaringsgrad tillegges vekt.

3.11 Landskap

Innsigelse skal vurderes når planforslaget kan komme i konflikt med

- kulturhistorisk landskap av nasjonal interesse (inkluderer tidligere KULA), jamfør kartlag i Askeladden
- utvalgte kulturlandskap i jordbruket og andre verdifulle kulturlandskap av nasjonal eller vesentlig regional interesse, jamfør kartlag i Naturbase
- naturgeografiske landskap av nasjonal eller vesentlig regional interesse
- landskap der de samlede kulturhistoriske verdiene og naturmangfoldverdiene vurderes å utgjøre en nasjonal eller vesentlig regional interesse

3.12 Friluftsliv

Innsigelse skal vurderes når planforslaget kan komme i konflikt med

- områder verdsatt som svært viktig eller viktig friluftslivsområde i henhold til Miljødirektoratets veileder M98-2013

- andre områder som er vurdert til å ha nasjonal eller viktig regional betydning som friluftslivsområde
- bymarker
- ferdselsårer med nasjonal eller vesentlig regional betydning for friluftsliv
- områder i og over skoggrensen i fjellområdene

I områder som omfattes av markaloven skal det ikke fremmes innsigelse til tiltak som omfattes av markalovens regler om hva kommunale planer i Marka kan åpne for. I stedet skal berørt myndighet gi kommunen merknader som skal følge saken frem til avgjørelse etter markaloven i Klima- og miljødepartementet. Statsforvalteren kan ved behov holde drøftingsmøte mellom partene før saken sendes departementet for endelig vedtak etter markaloven. Statsforvalteren kan legge retningslinjene i dette rundskrivet til grunn så langt de passer ved sin tilrådning til Klima- og miljødepartementet om stadfesting av planer i Marka.

3.13 Strandsone langs sjø og vassdrag

Innsigelse skal vurderes når planforslaget

- kan komme i konflikt med de hensyn som statlige planretningslinjer for differensiert forvaltning av strandsonen langs sjøen legger til grunn
- ikke har tatt særlig hensyn til natur- og kulturmiljø, friluftsliv, landskap og andre allmenne interesser (jamfør plan- og bygningsloven § 1-8) langs sjø og vassdrag

Kommunal- og distriktsdepartementet har ansvaret for plan- og bygningsloven og veiledning om byggeforbudet i 100-metersbeltet. Klima- og miljødepartementet har et veiledningsansvar knyttet til miljøhensynene som ligger til grunn for byggeforbudet, og at disse ivaretas i arealplanleggingen.

3.14 Vannmiljø

Innsigelse skal vurderes når planforslaget kan komme i konflikt med

- miljømålene i godkjent regional vannforvaltningsplan, jamfør vannforskriften §§ 4 til 8
- kravene i vannforskriften § 12 for å tillate ny aktivitet og nye inngrep i strid med miljømålene
- plikten til å opprettholde et begrenset naturlig vegetasjonsbelte langs bredden av vassdrag (jamfør vannressursloven § 11)

3.15 Vernede vassdrag

Innsigelse skal vurderes når planforslaget kan komme i konflikt med

- forskrift 10. november 1994 om rikspolitiske retningslinjer for vernede vassdrag

3.16 Storulykkebedrifter

Dersom et planforslag omfatter ny eller utvidelse av en storulykkebedrift, eller arealendringer som kan påvirke en etablert storulykkebedrift, skal det vurderes innsigelse dersom

- planforslaget ikke bygger på en oppdatert miljørisikoanalyse
- en miljørisikoanalyse viser at planforslaget kan medføre økt risiko for at en storulykke kan føre til skader og ulemper på nærliggende klima- og miljøinteresser av nasjonal eller vesentlig regional betydning i egen og eventuelt nærliggende kommuner

Hva som er å anse som storulykkebedrifter følger av storulykkeforskriften. Oversikt over storulykkebedrifter i kommunen fås ved henvendelse til Direktoratet for samfunnssikkerhet og beredskap (postmottak@dsb.no).